

LBRIS

We know
books

ANTONIU SÎNTIMBREAN

Printre stele

POEME

Ediția a II-a, revizuită și adăugită

NICULESCU

Ploua în globul de cristal
 Și era ceață,
 Plângea pământul ancestral
 Nimic nu avea viață.

Cristalul prefăcut în gheață,
 Se scurge seara în pustiu,
 Ca inima agnostă-n dimineață,
 Ce se căiește prea târziu.

Plângeau icoanele de dor,
 Uitate pe un pedestal,
 Departe într-un vechi decor,
 În gloubu' albastru, de cristal.

CUPRINS

<i>Cuvânt-înainte</i>	7
Iubind desculți prin ploaie	9
Speranța omului de paie	11
Voi, prieteni dragi.....	12
Drumul iubirii.....	14
Consolarea berii.....	15
Abis.....	16
Tu ești Soarele meu.....	17
Măine trăiesc iar	18
Terapie cu noroi.....	20
Un suflet de pleu.....	21
Copie ne-copiată.....	23
Tastele uitării.....	24
Scânteia iubirii	26
Când celălalt îți stinge lumina	27
Luceafăr decăzut	29
Așteptând în zadar	32
Minciuni între pereți.....	34
Un cui bătut în al lumii decor	35
Înger albastru	37
Luminița de la monitor.....	39
Te caut, Lună	40
Te caut, Soare	41
Soare și Lună (dialog)	42
Așteptare	44
E nevoie de voi.....	46

Speranța	47
Ochii tăi	48
Contradicții	49
Doar amintiri	50
Masca	51
Zâmbetul din fotografie.....	53
Urechea mută	54
Parfum de plumb	55
Un necunoscut.....	57
Lumină și umbre.....	59
Revoluția florilor.....	60
Soldatul inimii mele	61
Cristina	63
Suflete-n exil.....	64
Când iubești	66
Vântul iubirii	67
E mult prea lin	69
Niște roboți.....	70
Trăiesc acum	73
Obloanele Iubirii.....	75
Împlinirea	76
Decepție	77
Toamna	79
Printre stele	81
Dragoste la prima vedere.....	85
Iubești ceea ce pierzi	87
Te joci cu inima mea	88
Inimă de fier	90
Globul de cristal.....	93

IUBIND DESCULȚI PRIN PLOAIE

Când norii negri pier plângând,
Eu stau ascuns în noapte,
Ca un hoinar, desculț, flămând
Ce s-a pierdut în șoapte.

Pe cerul negru scânteind,
Văd Luna cum apare,
Apoi văd stelele bârfind,
Și dragostea ce-mi moare.

Picuri de apă ce-au căzut,
Acuma curg șiroaie,
Cu-n vuiet scurt, neabătut,
Ce inima-mi îndoiaie.

Din râuri mici, ce curg ușor,
Un lac crește în vale,
La fel cum crește al meu dor
De mult proptit în zale.

Sunt ceruri pline de mister.
În inima-mi de piatră,
Și gânduri fără caracter
Ce ard ca într-o vatră.

Ca picurii ce cad scobind
 În pietre pe hotare,
 Sunt vise ce le văd plutind,
 Dar fără-o alinare...

Sunet de tobe-aud în cer,
 Lumini ce pier în zare,
 Gânduri ținute în eter
 Și-un suflet care moare...

SPERANȚA OMULUI DE PAIE

Eu sunt un om de paie.
 Iubirea e o cioară...
 La unii înflorește,
 Pe mine mă omoară.
 Iubirea e o nimfă,
 Trăirea, un păcat.
 La tine înflorește...
 Pe mine m-a uitat!
 La tine văd cum râde,
 Pe mine m-a lăsat,
 Iubirea asta hâdă,
 Născută din păcat.
 Iubirea e o floare,
 Mireasma ei, un dar,
 O vezi cum înflorește,
 Dar mâine moare iar...

VOI, PRIETENI DRAGI

Rupe vântu-n zori de zi
Pomii verzi, brazii pustii.
Bate ploaia neagr-a nopții,
Patul meu și gândul morții.

Strigă-n codrii palizi Luna,
C-a căzut din cer nebuna,
Încercând ca să oprească,
Ziua neagră, nefirească.

Cântă cucu' dimineții,
Despre clipa grea a vieții,
Cântă buha-n zori de zi,
C-au murit niște copii...

Bate gongul nedreptății
În ograda libertății
Aducând nenorocirea,
Lacrimi reci... apoi pieirea.

Soarele când a apus
Cerul roșu l-a răpus,
A plantat în holdă maci
Să vă văd, voi prieteni dragi.

Când mă uit spre cer pustiu,
Florile cad pe sicriu.
Vocile se contopesc,
Visele vi le zdrobesc.

Privesc al Soarelui apus
Și văd cum toți cei dragi s-au dus.
Mă uit la cerul infinit
Și mă întreb „de ce-au murit?”.

În doar o clipă au plecat
Și-n raiul sfânt ei au călcat,
De-acolo stau și ne zâmbesc...
Voi, prieteni dragi... eu vă iubesc!

DRUMUL IUBIRII

Vin la tine
 Tot de la tine.
 Plec de la tine
 Tot la tine.
 Ajung la tine
 Tot de la tine.
 Plec de la tine
 Tot la tine
 Căci toate drumurile mele
 Duc către tine...

CONSOLAREA BERII

Bate vântul sensul sortii
 Ce apare-n calea morții.
 Bate vântul vraja serii
 Ce mă dă pe mâna berii.

Bate umbra grea a Lunii
 Parcul unde stau nebunii.
 Bate ceața neagr'a vieții
 Sticlele și epoleții.

Bate ciurma gongul morții
 Petru stă în fața porții.
 Bat cu carte-analfabeții
 Chipul alb al tinereții.

Bate gândul rău al firii
 Azi în poarta omenirii,
 Bate gongul strălucirii
 Clipa grea a înrobirii.

Bate ploaia neîmplinirii
 Visul meu și trandafirii.
 Bate tunu' negru-al vieții
 Muștele ce-ating pereții.